

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 5. december 2014
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMBWI
Sags nr.: 1406748
Dok nr.: 1592490

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 21. november 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 2 (L 57) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Trine Mach (SF).

Spørgsmål nr. 2 (L 57):

”Hvordan forholder ministeren sig til blandt andre Muskelsvindfondens påpeging af, at det i praksis bliver umuligt for borgere med borgerstyret personlig assistance, særligt personer, der modtager hjælp efter servicelovens § 95, at rejse på ferie til udlandet?”

Svar:

Lovforslag nr. L 57 indeholder ingen forslag, som ændrer på retstilstanden i forhold til muligheden for, at borgere, der modtager hjælp efter servicelovens § 95 (kontant tilskud til ansættelse af hjælpere) eller § 96 borgerstyret personlig assistance og hjælp til respirationsbehandling efter sundhedslovens § 79, stk. 1, kan rejse på ferie i udlandet.

Det er mit ministeriums vurdering, at en borger kan tage hjælpere til respirationsbehandling med på et ophold uden for hjemmet, og at lønudgiften hertil i så fald kan blive betalt af sygehusvæsenet i samme omfang, som hvis behandlingen foregik i borgerens hjem.

Endvidere har Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold oplyst, at borgere, der modtager hjælp efter servicelovens § 96, ved ferie mv. i udlandet kan medtage deres hjælp, ligesom kommunen i særlige tilfælde efter ansøgning kan yde tilskud til dækning af ekstra omkostninger, som er forbundet med kortvarige ferieophold. Dette følger af reglerne i bekendtgørelse om ydelser efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet (udlandsbekendtgørelsen).

Derimod giver udlandsbekendtgørelsen ikke borgere, der modtager hjælp efter servicelovens § 95, ret til at medtage denne hjælp til udlandet. Den forskellige retstilstand for de to typer hjælp skyldes, at borgerstyret personlig assistance efter § 96 kompenserer for borgerens samlede behov for pleje, overvågning og ledsagelse, mens kontant tilskud til ansættelse af hjælpere efter § 95 træder i stedet for personlig og praktisk hjælp i hjemmet m.v. (hjemmehjælp) efter servicelovens § 83.

Hjemmehjælp er karakteriseret ved, at personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og madservice gives i borgerens hjem uanset boligform. Hjælpen efter hjemmehjælpsreglerne omfatter ik-

ke ledsagelse, som derimod kan ydes efter servicelovens § 97 om ledsageordning, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Hjælp efter servicelovens § 95, jf. § 83, gives dermed efter sit formål til borgeren i dennes hjem, hvilket er baggrunden for, at denne type hjælp ikke kan medtages under et midlertidigt ophold i udlandet.

Det følger imidlertid af EF-forordning nr. 883/04 om koordination af social sikring, at naturalydelse ved sygdom, herunder hjælp efter servicelovens § 95, skal tildeles i opholdslandet, men til udgift for den kompetente stat. Det vil typisk sige den pågældendes sædvanlige opholdsland.

Dette betyder, at en borger, uanset at det ikke er muligt at medtage hjælp efter servicelovens § 95 til udlandet efter dansk ret, ville kunne få tildelt den pågældende ydelse i et andet EU-/EØS-land, under forudsætning af at en sådan ydelse er tilgængelig i det pågældende land, og at landets egne borgere ville få den i en tilsvarende situation.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Birgitta Bladt Winkler